

เป็นอย่างมาก ผู้ปกครองจึงควรดูแล ให้ความสำคัญ เป็นที่ปรึกษาแก่เด็กได้ เพื่อแก้ไขปัญหาความ-
ประพฤติกไปในทางที่ไม่ดี เสียหายร่วมกับเพื่อนได้

และสาเหตุสำคัญของการที่นักเรียนแต่งกายไม่เรียบร้อย เช่น แต่งตัวไม่เรียบร้อย ไม่คิ-
กระคุม ไม่เช็มกระเป๋าสื่อให้เรียบร้อย หรือ ไข่มวยาวเกินกำหนด คือ การเล่นจนขาด ความ
เคยชินกับการใส่เสื้อผ้าที่ไม่เรียบร้อย และความพอใจในการไข่มวยาวตามสมัยนิยม ซึ่งอาจเป็น-
เพราะเด็กวัยนี้ต้องการการการผจญภัยหรือชอบเสี่ยง ต้องการความโก้ อยากรวดเป็นสาเหตุสำคัญ
นอกนั้นอาจเป็นเพราะเด็กส่วนใหญ่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจทางบ้านยากจน จึงทำให้เด็กแต่งกายไม่-
เรียบร้อย และเคยชินต่อการใส่เสื้อผ้าที่ไม่เรียบร้อย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ มานะ วีระไพ-
บุลย์ และคณะ¹ ที่สรุปสาเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยของนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษา ด้านการแต่ง-
กายว่า เกิดจาก ความอยากสวย อยากเด่น อยากโก้ ความกลัวไม่ทันสมัย และทำตามเพื่อน เป็นต้น

ข้อกักเห็นของผู้วิจัยที่ได้จากการวิจัยเรื่องนี้

จากการวิจัยเรื่องนี้พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่กระทำผิดวินัย กระทำผิดวินัยในข้อต่างๆ
โดยเรียงลำดับจากมาก-ไปหาน้อย คือ ลืมทำการบ้าน กุญหรือเล่นเสี่ยงกึ่งในห้องเรียน แสดงมารยาท
ไม่สุภาพเรียบร้อยกับเพื่อน ลอกการบ้านเพื่อน ล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อน แต่งตัวไม่เรียบร้อยเช่นไม่-
คิกระคุม ไม่เช็มกระเป๋าสื่อให้เรียบร้อย ทำงานไม่เสร็จทันเวลา หนีการทำเวร ลืมนำอุปกรณ์-
การเรียนมาโรงเรียน และไข่มวยาวเกินกำหนด พอจะสรุปได้ว่า การที่เด็กกระทำผิดวินัยในข้อดัง-
กล่าวโดยมีสาเหตุ หรือข้อบกพร่องเกิดจาก ตัวเด็กเอง ครูผู้สอน พ่อแม่หรือผู้ปกครอง กลุ่มเพื่อน ราย-
การโทรทัศน์ และผู้บริหารการศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องต่างๆ เป็นต้น ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะที่พอสรุป
ได้ดังนี้คือ

สำหรับผู้สอน

1. ในการเรียนการสอน ครูจะต้องมีบทบาทสำคัญ โดยให้ความเป็นกันเอง และหาทาง
ช่วยเหลือเด็กทั้งทางด้านการเรียน ความประพฤติกของเด็ก และการจัดสิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียน

¹ มานะ วีระไพบุลย์และคณะ, เยาวชนเบิกใจ (พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานฌาปนกิจศพ คุณ-
แม่เอียร ชูสวัสดิ์, 2514), หน้า 3

ให้เหมาะสม การสอนของครูนับเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กเรียนประพฤตินิสัยได้

2. พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กเกิดจากปัญหาซึ่งมีสาเหตุมาจากตัวเด็กเอง เป็นปัญหาส่วนตัวของเด็ก เช่นสภาวะทางร่างกาย อารมณ์ หรือจิตใจของเด็กซึ่งยังไม่อาจควบคุมจิตใจของตนเองได้ ครูจึงควรทำความเข้าใจเด็ก ไม่ใช่อารมณ์ในการตัดสินพิจารณาโทษ เมื่อเด็กทำผิดเพราะเด็กแต่ละคนทำผิดด้วยสาเหตุต่าง ๆ กัน ครูต้องให้ความรัก ความสนใจ พร้อมทั้งจะเป็นที่พึ่งให้แก่เด็กได้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคนด้วย

3. การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ครูควรปรับปรุง และหาวิธีการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะสร้างบรรยากาศที่ทำให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น เป็นกันเอง และทำให้เกิดความรู้สึกว่าไม่ใช่ถูกทอดทิ้ง จากผลการวิจัยพบว่า เด็กส่วนมากมีนิสัยขี้เกียจ ไม่สนใจเรียน อาจเป็นเพราะขาดการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดีต่อกันนั่นเอง

4. การออกกระเบียบกฎเกณฑ์ และการปกครองชั้นเรียนของครูมีส่วนในการทำนิตินัย ดังนั้นในการสร้างวินัยในโรงเรียน ครูจะต้องเป็นผู้คอยช่วยแนะแนวทางเด็ก และต้องรวมกันกับเด็กสร้างระเบียบวินัยขึ้นมา

5. ครูต้องเป็นผู้มีพัฒนาการทางพฤติกรรมที่ดี เป็นแบบอย่างแก่เด็ก เพราะการประพฤติปฏิบัติของนักเรียน จะเป็นไปในรูปแบบที่นำพึงปรารถนาหรือไม่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความประพฤติของครูได้เช่นกัน

สำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครอง

1. ต้องให้ความรักความสนใจ ความเอาใจใส่แก่เด็กของตนโดย

1.1 ในด้านการปกครอง อบรมสั่งสอนเด็กด้วยวิธีที่ถูกต้อง เช่นไม่ใช้วิธีการอบรมสั่งสอนเด็กโดยวิธีการเผด็จการวิธีเดียว หรือปล่อยปละละเลยวิธีเดียว ควรใช้วิธีการอบรมสั่งสอนแบบผสมผสานในทั้งสองวิธีดังกล่าว และควรเปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็น ยอมรับในความสามารถของเด็ก เพื่อจะทำให้เด็กมีรูปแบบพฤติกรรมที่ถูกต้องต่อไป

1.2 ในด้านการให้การศึกษาแก่เด็กและผู้ปกครองควรจะได้ศึกษาหาความรู้ มีจิตวิสัยอบรมบุตร ควรให้ความใกล้ชิดกับเด็ก รับฟังความคิดเห็น และให้คำปรึกษาหารือ เพื่อเด็กเกิดความอบอุ่นและไว้วางใจ ไม่ควรประพฤติปฏิบัติตนออกนอกกรอบนอกทาง

2. ต้องมีความประพฤติดี เป็นตัวอย่างแก่เด็กหรือบุตรหลานของตนเสมอ

สำหรับรายการโทรทัศน์

1. มุ่งเสนอให้การศึกษาหาความรู้ และความเพลิดเพลิน
2. เป็นแบบอย่างทางพฤติกรรมที่ถูกต้อง เช่น ภาพที่เผยแพร่ไม่เป็นภาพที่ยั่วยวน หรือชักจูงเด็กไปในทางอนาจาร
3. เป็นภาพที่แสดงถึงข้อเท็จจริงตามสภาพที่เป็นไปไ้จริง มิใช่เป็นแบบเลื่อนลอย เป็นความคิดเพื่อฝันหรือบิดเบือนจากความเป็นจริง
4. ควรแพร่ภาพในช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่เด็ก กล่าวคือ ควรแพร่ภาพในรูปแบบมิใช่เพื่อการค้าหรือการโฆษณา แต่ควรแพร่ภาพเพื่อทำให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้ชม

สำหรับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง

1. ควรให้การสนับสนุนในการสร้างระเบียบวินัยที่ดี และถูกต้องในโรงเรียน และคำนึงถึงความสำคัญของนักเรียนในการสร้างระเบียบวินัยร่วมกับครู
2. ควรตรวจตราและดูแลการเรียนการสอนของเด็กและครูอาจารย์ การจัดบรรยากาศในห้องเรียน ดูแลการปกครองชั้นเรียนของครูบ้าง และให้คำแนะนำแก่ครูเมื่อเกิดปัญหาขึ้นมา ซึ่งจะเป็นการแก้ไข และป้องกันการกระทำผิดของนักเรียนได้
3. การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการเรียนการสอน ควรให้การควบคุมดูแลให้ทั่วถึง เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เด็กประพฤติผิดวินัยได้
4. ควรตระหนักถึงการปกครองเด็กเป็นอย่างมาก โดยการสร้างระเบียบการปกครองที่ดีคือไม่เผด็จการหรือปล่อยปละละเลยเด็กมากนัก
5. ควรจัดให้มีการแนะนำในโรงเรียน เพื่อหาทางช่วยเหลือ หรือแนะนำแก่เด็กที่มีปัญหาทั้งทางร่างกาย จิตใจ และความประพฤติ ตลอดจนทุก ๆ ด้าน และควรจะพิจารณาคูแนะนำที่มีบุคลิกภาพและคุณลักษณะที่เหมาะสมแก่การแนะนำในโรงเรียนด้วย
6. เป็นแบบอย่างพัฒนาการทางพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่เด็กเสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้เป็นการสำรวจลักษณะการกระทำผิดวินัยทั่ว ๆ ไป ของการกระทำผิดวินัย ในระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 เท่านั้น จึงน่าจะมีการวิจัยในเขตการศึกษาอื่น ๆ ควบคู่กัน

2. การวิจัยในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ในระดับชั้นประถมศึกษาชั้นสูง โดยเฉพาะในชั้น-
ต้นๆ เพื่อศึกษาพัฒนาการการกระทำผิดวินัยของเด็กในระยะเริ่มต้นที่น่าสนใจ เพราะเป็นวัยที่เพิ่ง-
เปลี่ยนแปลงประสบการณ์จากบ้านมาสู่โรงเรียน

3. เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการถามความคิดเห็นของนักเรียนที่กระทำผิดวินัย ต่อการ
กระทำผิดวินัยของนักเรียนเอง ดังนั้นนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามจึงอาจไม่กล้าตอบตามความเป็น-
จริง ทำให้ไม่ได้ผลที่แท้จริง ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรจะสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
การกระทำผิดวินัยของนักเรียนในทัศนะของครู หรือในทัศนะของเพื่อนชั้นสูง